

- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy jest zgodny z wymienionymi przepisami dyrektywy przepis krajowy, w myśl którego sąd, jeżeli stwierdzi, że ustalona opłata nie jest zgodna z zasadą słuszności, jest uprawniony i zobowiązany ustalić należną opłatę w drodze wyroku?

(¹) Dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa, Dz.U. L 75, s. 29

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-806/14
August Storck KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 27 lipca
2016 r. przez August Storck KG**

(Sprawa C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: August Storck KG (przedstawiciel: I. Rohr, P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie T 806/14;
- stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej w sprawie R0644/2014-5; tytułem ewentualnym, w stosownym przypadku przekazanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania;
- obciążenie EUIPO własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości, Sądem i izbą odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

I. Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 (¹) – Zastosowanie błędnych kryteriów

1. Sąd niesłusznie wymaga do tego, by znak towarowy miał charakter odróżniający, aby „różnił się w sposób znaczący od normy lub zwyczajów obowiązujących w danym sektorze”. Sąd stosuje kryterium trójwymiarowych znaków towarowych polegające na wyglądzie samych znaków, bez elementu graficznego lub słownego, które to kryterium jest bardziej surowe niż kryterium mającego zastosowanie do zwykłych znakowych towarowych. Kryterium to nie powinno być zostać zastosowane, ponieważ zgłoszony znak towarowy jest dwuwymiarowym znakiem towarowym, zawierającym element graficzny. Zastosowanie bardziej surowego kryterium jest sprzeczne z utrwalonym orzecznictwem.
2. Sąd popełnił błąd poprzez oparcie swego wniosku na wyroku Storck/OHIM, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Sprawa ta nie jest w żadnym zakresie porównywalna do niniejszej sprawy, ponieważ dotyczyła produktu (opakowanego) bez żadnego elementu graficznego lub słownego.
3. Zastosowanie bardziej surowych przepisów niż te mające zastosowanie do słownych i graficznych znaków towarowych nie jest skądinąd uzasadnione, ponieważ zakres ochrony zgłoszonego znaku towarowego jest węższy nawet od zakresu ochrony rejestracji obejmującej sam element graficzny. Poprzez zastosowanie bardziej surowych przepisów Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, który stanowi, że nie są rejestrowane (tylko) znaki towarowe, które pozbawione są odróżniającego charakteru.

II. Zarzut drugi: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 – Niezastosowanie zasady szczególności

4. Sąd zakwalifikował produkty rozpatrywane w niniejszej sprawie, w zbyt szerokim znaczeniu, jako produkty tanie, do codziennej konsumpcji i których zakup nie jest poprzedzony długim namysłem. Doprowadziło to do sformułowania przez Sąd błędnego wniosku, że właściwy krąg odbiorców ma niski poziom uwagi, w szczególności co się tyczy cech opakowania.
5. Sąd powinien był raczej zbadać, w odniesieniu do konkretnych produktów (czyli produktów cukierniczych, czekolady i wyrobów czekoladowych, ciast i lodów), jaki jest poziom uwagi konsumentów i jaką rolę odgrywa w tym zakresie konkretne opakowanie, takie jak objęte zgłoszonym znakiem towarowym. Sąd nie zbadał bardzo typowej sytuacji w zakresie zakupu tych produktów.
6. Nie uwzględniając szczególnych cech rozpatrywanych produktów, Sąd nie zastosował zasady szczególności. Gdyby Sąd uczynił to prawidłowo, uwzględniłby fakt, że konsumenci rozpatrywanych produktów zazwyczaj zwracają szczególną uwagę na kolory, kształt i wzornictwo opakowania. Konsumenci rozpatrywanych produktów nie mają żadnego problemu w zidentyfikowaniu pochodzenia produktów tylko na podstawie kombinacji linii, kolorów i kształtów, takiej jak kombinacja objęta zgłoszonym znakiem towarowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 78, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (w składzie jednego sędziego) wydanego w dniu 1 czerwca 2016 r.
w sprawie T-34/15, Wolf Oil Corp./Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione
w dniu 4 sierpnia 2016 r. przez Wolf Oil Corp.**

(Sprawa C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Wolf Oil Corp. (przedstawiciele: P. Maeyaert, J. Muijldermans, advocaten)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszące odwołanie

- uchylenie orzeczenia Sądu z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie T-34/15;
- obciążenie EUIPO i interwenienta w pierwszej instancji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Wolf Oil.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach odwołania wnosząca je (Wolf Oil) zwraca się do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie T-34/15 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez Wolf Oil na decyzję Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 31 października 2014 r. (sprawa 1596/2013–5). Odwołanie opiera się na dwóch zarzutach.

W ramach zarzutu pierwszego Wolf Oil kwestionuje zaskarżony wyrok z uwagi na brak właściwego uzasadnienia i przeinaczenie dowodów w zakresie, w jakim nie przedstawiono w nim żadnej odpowiedzi na szereg argumentów i niespójności przywołanych przez Wolf Oil na poparcie zarzutu, że EUIPO nie zastosował poprawnie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd [art. 8 ust. 1 lit. b)] z rozporządzenia (WE) w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej ⁽¹⁾ (zmienionego niedawno rozporządzeniem 2015/2424 ⁽²⁾).